

Sygn. akt II AKa 182/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Rafał Kaniok

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska

SA – Sławomir Machnio

Protokolant: – stażystka Klaudia Kulbicka

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej - Tomali

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2023 r.

sprawy P. N. s. S. i K. urodz. (...) w W.

oskarżonego z art. 310 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 25 stycznia 2022 r. sygn. akt VIII K 222/21

1) uchyla zaskarżony wyrok i postępowanie o czyn zarzucany oskarżonemu P. N. w akcie oskarżenia umarza na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. uznając, iż stopień jego społecznej szkodliwości jest znikomy;

1) na podstawie art. 45a) § 1 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez pozostawienie w aktach sprawy, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (...) pod pozycjami od 1 do 6;

2) stwierdza, iż koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 182/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2022 r., sygn. akt VIII K 222/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca – adw. P. G.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</u>
--

<u>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	art. 6, art. 175 § 1, art. 313 § 1 - 4, art. 318 i inne k.p.k.	# zasadny
2.	poprzez zaniechanie ogłoszenia	# częściowo zasadny
3.	podejrzanemu postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz przesłuchania w charakterze	# niezasadny
4.	podejrzanego, co w konsekwencji doprowadziło do uniemożliwienia	# zasadny
5.	podejrzanemu realizacji przysługującego mu prawa do obrony; doszło do rozpoznaniu sprawy i wydania wyroku,	# częściowo zasadny
1.	pomimo tego, że oskarżonemu nie przedstawiono zarzutów ani w formie ustnej, ani w formie pisemnej, a przystąpiono do jego przesłuchania w nieznanym	# niezasadny
2.	ustawie charakterze (zapewne zgodnie z procedurami miejscowymi organów wykonujących pomoc prawną), przez co naruszono wszystkie gwarancje procesowe jakie	# częściowo zasadny
3.	podejrzany posiada jako strona polskiego postępowania karnego; Oskarżony przed przesłuchaniem	# niezasadny
4.	nie został pouczone o prawie odmowy składania wyjaśnień, prawie żądania uzasadnienia	# częściowo zasadny
5.	postanowienia o przedstawieniu zarzutów (których treści nawet nie znał), prawie składania wniosków dowodowych, prawie do końcowego zaznajomienia z materiałami	# niezasadny

postępowania przygotowawczego, i innych gwarancji procesowych przewidzianych w k.p.k., a przede wszystkim odpowiadał na pytania nie znając zarzutów i nie wiedząc że jest osobom podejrzaną,

art. 170 § 1 k.p.k. przez oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej pisemnej opinii biegłego, pomimo tego, że oskarżony złożył zarzuty do opinii biegłego, a opinia będąca w zasadzie jedyną podstawą faktyczną aktu oskarżenia nie zawierała badania pisma ręcznego, samej zawiadamiającej,

art. 424 § 1 i 2 k.p.k. polegającą na nie odniesieniu się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku do istotnych kwestii mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy - a mianowicie wiarygodności opinii biegłego pomimo tego, że opinia była niepełna (nie zawierała badania pisma ręcznego pokrzywdzonej) i wobec której złożono zarzuty sporządzone przez specjalistę w zakresie badania pisma ręcznego,

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść polegający na stwierdzeniu, że „Nielogiczne było by przechowywanie przez pokrzywdzoną podpisanych, a niewypełnionych czeków, tym bardziej, że była ona, jak wskazują najbliżsi, osobom skrupulatną, pilnującą finansów całej rodziny, a więc świadomą jakie ryzyko niesie ze sobą przechowywanie dokumentów uprawniających do podjęcia gotówki”, podczas gdy „dokumenty” te były przechowywane w kasetce która jak zeznał mąż pokrzywdzonej była na owe czasy zawansowana technicznie i bez klucza do niej nikt

	<p>nieuprawniony nie mógł się dostać, a w kasetce była przechowywana także gotówka, natomiast same чеки in blanco mają taką gospodarczą funkcję i zastosowanie, że ułatwiają obrót w związku z czym wystawienie чеков in blanco jest jak najbardziej charakterystyczne dla osób, które są skrupulatne i dbające o finanse rodziny jeśli tylko są prawidłowo zabezpieczone a w tej sprawie byty, ponadto sama pokrzywdzona w zeznaniach przyznała, że чеки te mogły być już podpisane, przez co należy co najmniej rozumieć, że pokrzywdzona jednak wystawiała чеки in blanco (!),</p> <p>art. 4 k.p.k. przez brak uwzględnienia jakichkolwiek okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego; w szczególności zeznań wszystkich świadków i samego oskarżonego, oraz okoliczności że sama B. M. przyznała że чеки mogły być przez nią podpisane.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Niewątpliwie w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego popełnione zostały błędy proceduralne. Na przykład, z akt sprawy jak i z wyjaśnień oskarżonego nie wynika aby otrzymał on postanowienie o przedstawieniu zarzutów. Jednak błędy popełnione w toku postępowania przygotowawczego mogą stanowić skuteczną podstawę odwoławczą z art. 438 § 2 k.p.k., tylko wówczas, gdy przeniknęły do postępowania sądowego, nie zostały konwalidowane i miały lub mogły mieć wpływ na treść wyroku.</p>		

W tym konkretnym przypadku oskarżony był przesłuchany w charakterze osoby podejrzanej w dniu 18 czerwca 2021 r. o czym świadczy fakt zapoznania się przez niego z wszystkimi pouczeniami wynikającymi z uzyskania takiego statusu i podpisaniem tych pouczeń. P. N. był też pouczony o prawie do odmowy składania wyjaśnień. Podczas przesłuchania został poinformowany, że jest podejrzany o popełnienie czynu zabronionego w Polsce. Abstrahując od powyższego uznać należy, że zarzuty zaprezentowano oskarżonemu najpóźniej przy doręczeniu mu aktu oskarżenia lub też przy jego odczytaniu. Wobec powyższego nic nie wskazuje na to by brak formalnego odczytania P. N. zarzutów w postępowaniu przygotowawczym w jakikolwiek sposób wpłynął na tok dalszego postępowania, w tym na linię obrony oskarżonego, która cały czas pozostawała niezmienna, zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu sądowym. Zatem ww. błąd pozostaje bez wpływu na treść wyroku w rozumieniu art. 438 pkt 2 k.p.k.

Co do opinii uzupełniającej biegłego to istotnie stanowisko Sądu I Instancji oddalającego wniosek dowodowy jest w tym zakresie lakoniczne, podobnie jak ocena opinii biegłego z dnia 10 września 2013 r. w ramach uzasadnienia wyroku. W realiach niniejszej sprawy powyższe mankamenty pozostały jednak bez wpływu na treść zaskarżonego wyroku. obrońca oskarżonego domagał się zbadania podpisów na czekach, celem sprawdzenia czy należą one do pokrzywdzonej, tymczasem z żadnego dowodu

nie wynika, że to pokrzywdzona podpisywała ww. czeki. Córka pokrzywdzonej A. M. zeznała w postępowaniu przygotowawczym, że to ona podpisywała czeki a nie matka. Gdyby A. M. przekazywała oskarżonemu czeki podpisane przez swoją matkę to żadnego racjonalnego uzasadnienia nie miałyby jej zeznania, w których obciążyła samą siebie. Jest oczywistym, że były to działania podjęte w celu ochrony swojego konkubenta. Dodać należy, że opinia biegłego z postępowania przygotowawczego wykluczyła możliwość podpisania czeków przez córkę pokrzywdzonej A. M. i potwierdziła, iż podpisy na czekach zostały nakreślone przez P. N..

W tym stanie rzecz oddalenie wniosku o przeprowadzenie uzupełniającej opinii biegłego nie miało wpływu na treść wydanego orzeczenia.

Pomimo, iż Sąd I instancji odniósł się do opinii z dnia 10 września 2013 r. w sposób lakoniczny, wskazać należy, że przedmiotowa opinia została sporządzona w sposób jasny, logiczny i kompletny. W opinii tej nie zachodzą wewnętrzne sprzeczności i brak jest jakichkolwiek argumentów mogących podważyć jej rzetelność i wiarygodność. W tym zakresie nie jest w stanie podważyć jej treści opinia prywatna z dnia 24 stycznia 2022 r. W związku z tym nie zostały spełnione przesłanki do zastosowania art. 201 k.p.k., tj. do dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii biegłego. Ze sporządzonej opinii wynika, że podpisy na czekach sporządzane były przez P. N.. Wykluczono natomiast możliwość ich sporządzenia przez A. M.. Nie można przy tym uznać aby opinia

z dnia 10 września 2013 r. była niepełna lub niewiarygodna tylko z tego względu, że nie zawierała ona badania pisma ręcznego pokrzywdzonej, skoro dała ona odpowiedzi na pytania postawione przez oskarżyciela.

Zarzucany przez obrońcę oskarżonego błąd w ustaleniach faktycznych, co do możliwości przechowywania przez pokrzywdzoną podpisanych czeków in blanco, nie miał - wobec treści opinii biegłego z dnia 10 września 2013 r. - wpływu na kształt wyroku w rozumieniu art. 438 § 3 k.p.k. Ewentualność trzymania czeków in blanco (dopuszczona przez pokrzywdzoną w jej zeznaniach) nie oznacza, w świetle wyżej wymienionych dowodów, że akurat 6 konkretnych czeków zabezpieczonych w niniejszym postępowaniu nie zostało podpisanych przez oskarżonego, skoro to właśnie obecność jego podpisów została potwierdzona w opinii biegłego. Dlatego też samo dopuszczenie możliwości przechowywania podpisanych czeków in blanco w kasetce przez pokrzywdzoną nie ma żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Z powyższych względów również zarzut naruszenia art. 4 k.p.k. uznać należało za niemający wpływu na treść zaskarżonego orzeczenia. Nawet przy uwzględnieniu zeznań korzystnych dla oskarżonego, mając na uwadze omówione wyżej dowody, w tym dowód z opinii biegłego z dnia 10 września 2013 r., sprawstwo oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Wniosek

<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów alternatywnie o:</p> <p>Uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Apelacja obrońcy oskarżonego, pomimo częściowej słuszności podniesionych tam argumentów, nie dostarczyła jak wyżej wykazano podstaw do uwzględnienia wniosków oskarżonego o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p><i>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p><u>1.</u></p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k. z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu. Wyrok Sądu I instancji podlegał uchyleniu, aczkolwiek z innych powodów niż te przytoczone		

w apelacji obrońcy oskarżonego, bowiem w granicach zaskarżenia nie stwierdzono uchybień, które skutkowałyby uchynieniem tegoż orzeczenia. Natomiast z racji tego, że czyn popełniony przez oskarżonego charakteryzował się znikomym stopniem społecznej szkodliwości zasadnym było uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania w sprawie. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Posługując się tymi kryteriami społecznej szkodliwości czynu sąd odwoławczy uznał, że istnieją pełne podstawy do uznania, że czyn oskarżonego, jakkolwiek bezprawny, cechuje znikoma społeczna szkodliwość.

Sąd Okręgowy ustalił, że czynność sprawcza oskarżonego polegała na zrealizowaniu w Banku (...) III Oddział w W. sześciu uprzednio podrobionych przez siebie czeków wystawionych z rachunku B. M., poprzez wprowadzenie pracowników banku w błąd co do autentyczności podpisu wystawcy czeku. Podrabiając podpisy na czekach in blanco oskarżony stworzył pozory ich autentyczności i prawidłowości. Sąd Apelacyjny podziela zdanie Sądu Okręgowego (mając na względzie opinię biegłego do spraw pisma ręcznego), że чеки, leżące do B. M. zostały podpisane przez oskarżonego.

Nie sposób jednak zgodzić się z Sądem I instancji, że czyn oskarżonego był społecznie szkodliwy w stopniu wyższym niż znikomy.

Nie ulega wątpliwości, że oskarżony i jego konkubina A. M. byli skonfliktowani z jej matką tj. pokrzywdzoną B. M., która nie akceptowała ich związku. Oskarżony co prawda (jak wynika z opinii biegłego sądowego) podpisywał czeki i je realizował, jednakże pozyskane w ten sposób środki przeznaczał w całości na utrzymanie nowonarodzonego dziecka jego i A. M., czyli wnuka pokrzywdzonej. Sąd Apelacyjny nie bagatelizuje naganności działania oskarżonego, jednakże nie sposób pominąć powyższych okoliczności w jakich oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, a także faktu, że szkoda w kwocie 1500 zł została niezwłocznie naprawiona. W ocenie Sądu Apelacyjnego omawiane okoliczności przemawiały za koniecznością przyjęcia, że społeczna szkodliwość tegoż czynu była znikoma. Zachowanie oskarżonego polegało na podrobieniu niewielkiej ilości czeków na relatywnie nieznaczną kwotę, celem ich zrealizowania i uzyskania w ten sposób środków na utrzymanie nowonarodzonego dziecka. Przy czym, jak wynika z ujawnionych dowodów, babcia dziecka (pokrzywdzona) nie wywiązywała się ze swoich ustawowych obowiązków w tym zakresie w sposób należyty. Zatem motywacja oskarżonego, cel jego działania i stopień zawinienia, przesądzają o tym, że ładunek społecznej szkodliwości ww. czynu jest minimalny. W szczególności zważyć należy, na rodzaj i charakter

naruszonego dobra. Rodzajowym przedmiotem ochrony, czyli dobrem chronionym w myśl rozdziału 37 Kodeksu karnego (w którym zamieszczono art. 310 k.k.) jest system finansowy i obrót pieniężny państwa. Wszelako realizacja kilku czeków przez oskarżonego na relatywnie niewielką kwotę naruszyła interesy państwa w zakresie obrotu finansowego w stopniu znikomym.

Podsumowując wskazać należy, że niezbędnym warunkiem przyjęcia, że mamy do czynienia z przestępstwem jest – między innymi - ustalenie, że czyn człowieka charakteryzował się społeczną szkodliwością w stopniu większym niż znikomy. Zatem, nie każdy czyn karalny, realizujący znamiona czynu zabronionego, jest karygodny. Karygodne są tylko takie czyny, które osiągnęły wyższy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości. Oznacza to, że więcej niż znikoma społeczna szkodliwość jest warunkiem bytu przestępstwa (art. 1 § 2 k.k.). Brak cech przestępstwa – ze względu na znikomy stopień społecznej szkodliwości – nie jest wykluczony, nawet w przypadku zarzutu popełnienia zbrodni z art. 310 § 1 k.k.

W związku z tym, mając na względzie art. 1 § 2 k.k., należało przyjąć, że oskarżony nie popełnił przestępstwa, co doprowadziło do konieczności uchylecia wyroku z dnia 25 stycznia 2022 r., sygn. VIII K 222/21 i umorzenia postępowania karnego na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.

4.1.

art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	Z powodu uchylenia wyroku i umorzenia postępowania karnego podstawa orzeczenia przepadku (na podstawie art. 316 § 1 k.k.) zdezaktualizowała się, wobec czego należało orzec przepadek na rzecz Skarbu Państwa, poprzez pozostawienie w aktach sprawy, dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (...) pod pozycjami od 1 do 6 przyjmując za podstawę prawną art. 45 a) § 1 k.k.;	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	Na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążono Skarb Państwa.

7. PODPIS
SSA Rafał Kaniok SSA Dorota Radlińska SSA Sławomir Machnio

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 25 stycznia 2022 r., sygn. akt VIII K 222/21		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana